

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ג:], (ב) [לעיל ח:],
(ג) [לקמן סט. שבועות כו:],
(ד) שבועות כו:, (ה) שם,

תורה אור השל

1. דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ
אִשָּׁה כִּי יִפְּלֹא לְגֵדֵר נָדָר
נָזִיר לְהֵזִיר לַיהוָה:
במדבר ו ב
2. לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ
אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא
יִנָּקֶה יְיָ אֶת אִשֶּׁר יִשָּׂא
אֶת שְׁמוֹ לְשׁוּא:
שמות כ ו!

הגהות הב"ח

(א) נמ' הריני נזיר למחר
ומאי: (ב) שם מדלג קמני
חייב אחת אי נמי אינה
אלא אחת וקמני: (ג) רש"י
ד"ה לא לעולם וכו' מההוא
יומא דמשלים: (ד) ד"ה
ומה וכו' כדמפרש לקמן:
(ה) ד"ה מדלג וכו' אזל ליה
חיובא אבל מדקמני:

פירוש הרא"ש

[illegible]

רעז"י

[illegible]

וזירות שניה כגון שקיצל עליו שמי
 וזירות צבת אחת דלמור הרי עליו
 שמי נזירות להכי חייב שמים אי לאו
 שמי נזירות אלא אי אמר הריני מזיר לאו
 להכי מזיר מזיר היום אי נזירות חל על
 וזירות: והלא דין הוא. שלא מהא
 זירות חל על מזירות ולא שאר נדרים
 נדר על נדר: ומה שצוה חמורה.
 מפרש לקמן אפ"ה אין שצוה
 חלה על שצוה: הא קרא בעי. פשיטא
 דלא דהא איכא חד יומא יתירא: אם
 שאל על הראשונה. שאל לפני חס
 שאל על שצוה ראשונה והמיר: שמי
 שאל עליו. שאל עובר חייב משום
 שצוה שמי: מדלא קמני חייב אהא.
 דאילו קמני חייב אחת הוה משמע נמי
 כולן חייב אחת וכן אי קמני אינה
 חלה אחת הוה משמע נמי שכולן שצוה
 היא ואי צברה לה אוזיל חייב
 אחת (א) חל מדקמני אינו חייב
 שמי דחיצה אלא מניה איתיה דלא
 שאל על הראשונה שיה חלה עליו
 דהא דלא חייבא כי לא מיתשיל אראשונה
 משום דלית רווחא דראשונה עומדת
 עליה אצל כשנשאל על הראשונה
 חייבא השני: לשנא אחרינא
 הוא דליכא. על השני במקום
 הראשונה: הא שצוה איכא.
 כלומר שם שצוה עליה לכי מיתשיל
 אראשונה: לנדרבא וכו'. (אצל)
 שאל על הראשונה חייבא השני:

ממני

מתני'

ותיובתא דרב הונא לא לעולם הריני נזיר היום
 הריני ⁶ למחר ומאי עלתה לו לבר מההוא
 יומא יתירא אי נמי כגון שקיבל שתי נזירות
 בבית אחת מתיב רב המנונא ¹ נזיר להזיר
 מכאן ⁶ שהנזירות חל על הנזירות שיכול והלא
 דין הוא ומה שבועה חמורה ⁷ אין שבועה חלה
 על שבועה נזירות קלה לא כל שכן תלמוד
 לומר נזיר להזיר מכאן שהנזירות חלה על
 הנזירות היכי דמי אילימא דאמר הריני נזיר
 היום הריני נזיר למחר הא קרא בעיא אלא
 לאו דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום
 וקתני נזירות חל על נזירות לא הב"ע כגון
 שקיבל עליו שתי נזירות בבית אחת ומאי
 חומרא דשבועה מנדר אילימא משום דחיילא
 אפילו על דבר שאין בו ממש נדר נמי חמור
 שכן חל על המצוה כרשות אלא משום דכתיב
 בבה בשבועה ² לא ינקה: שבועה שלא אוכל
 שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת:
³ אמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה
 חלה עליו ממאי מדלא קתני ⁴ אינו אלא
 אחת וקתני אינו חייב אלא אחת רווחא הוא
 דלית לה כי מיתשיל על חבירתה חיילא
 לישנא אחרינא חיובא הוא דליכא הא שבועה
 איכא למאי הלכתא לכדרבא ⁷ דאמר רבא
 נשאל על הראשונה עלתה לו שניה תחתיה
 לימא מסייע ליה ⁸ מי שנדר שתי נזירות ומנה
 את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה
 זון שקיבל עליו שתי נזירות בבית אחת:
 מתני'

מזתני

ר"ן יח.

וניה חלה עליו ולקמן נמי מסיינין
תוס דאכתי לא קיס לן זהא דרבא
לא חיילא נמי בתר זמנא מש"ה לא
שקבל עליו שפי נזירות בזה אחס.

ויומר דה"ג חיילי תרומהו שהיה
 ין אחת מהן קודמת לחברתה דנימא
 אלא תחול שניה אחריה: מסיב רב
 יר היום הרנינו כו' אלימא דאמר הריני
 יר היום נחמד כו' נחמד ה' קרא
 יר כיון דמחוסף הוא וכל מה
 יר בשביל מזירות שניה וכל מה
 עד אותו יום בשביל מזירות
 היה פשיטא שארץ למנות ל'
 שאין מזירות פחותה מל' יום:
 אחא במאי עסקין שקבל עליו ב'
 יר בנא אחת. כלומר קרא למה ל'
 ואלה קרא למה ל' ששים
 ששטא דה"ל לאומר הריני מיר ששים
 יר לאו קרא ה"א סימנה ס' יום
 יר קרבן ואחא קרא
 מזירות דשתי חלוקין הוו
 ל' מגלה ומציא קרבן. וזהו
 שמועה זו על נכון. ורמיא לקסת
 שנדחקו להעמידה לומר דב'
 נדר נדר בנא קרבן נדר לחייבו ד'
 על אכילה אחת קאמר שאף בענין
 נדר משבועה שהאומר קונס
 קונס עלי ככר זה חייבו
 ששנבע ד' פעמים שלא יאכל
 ואכלו אינו חייב אלא אחת
 ה"ק דקרא בנאומר הריני
 היום הרנינו מיר למחר הוא דחייבו
 על אכילה אחת משום דס"ל
 על נדר לחייבו דשמיס בבולל
 על שאלן על בשבועה דאפילו בבולל
 חילא אכל בלא כולל אפילו גנדרים
 נדר חל על נדר. והשמועה עולה
 זה בקושי ודוחק דא"כ למה

דמי שגור שמי מוריות וכו' בצומת
ונה אם את השנייה דשמינה אכל
הגיה חלה אלף לענין שאם חזן
לימא דלמור הררי נזיר היום הררי
בצבועות כה"ג אינו חייב אלף אחת
זין נדר חל על נדר ואם אמר קונם
זיות הוא דלמריקן כדכתיבנא. מיחור
נשבע שיאכל ככר זה ואח"כ אסרו
ידי נדרת חל על דבר מצוה חלה נמי
שם. ואפשר ג"כ שבשם שהנדר חל
על שמים וכן צדין אם לבטל הן חלין
גם מיתוסף ביה איסור חפאל. אבל
שפיטא שבאו רשאי לאלו וכן נמי
פאיסור גבירא בצבועות כה"ג איסור
נמי אכל דבר דבר מצינו חלין

ועשה שמואל על הנדרים והכי איתא
על האיסורין ואין שבועות חלות על
אדם חלים על האיסורין: **לומא חסייע**
הריני מיר היום הריני מיר היום אין
על ליה לברא דלמא שאני הכא דבשעה
אלא חלה שבועה שניה לעולם אימאן
ה"ק ודאי הא מתניתא בצומר הריני
ובדברא דאי בצומר הריני מיר היום
דעלתא לו שניה בראשונה הא איכא
לו שניה בראשונה לפי שבשעה שגדר
לו מתשיל אראשונה גמי חייאל:
ולענין

זלעניץ

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ו מהל'
שבעות הלכה י'
סמג לאוין רמא טוש"ע
י"ד סימן רלח סעיף כא
וסימן רלט סעיף יג:

גליון הש"ס

עיינן לקמן סט ע"א:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות

[illegible]